Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, на неговата сеџда изговараше: „Аллахумме-гфир ли зенби куллеху: диккаху ве џиллеху, ве еввелеху ве ахиреху, ве ʿаланијетеху ве сирреху. (Аллаху мој, прости ми ги сите мои гревови – малите и големите, и првите и последните, и јавните и скриените!)“

Ебу Хурејре, Аллах нека е задоволен со него, раскажува дека Божјиот пратеник, салаллаху алејхи ве селем, на неговата сеџда изговараше: „Аллахумме-гфир ли зенби куллеху: диккаху ве џиллеху, ве еввелеху ве ахиреху, ве ʿаланијетеху ве сирреху. (Аллаху мој, прости ми ги сите мои гревови – малите и големите, и првите и последните, и јавните и скриените!)“

[رواه مسلم] [صحيح]

Веровесникот, салаллаху алејхи ве селем, правел дова додека бил ничкум на сеџда со следниве зборови: „Аллаху мој, прости ми ги сите мои гревови“ – значи: покриј ги и заштити ме од нивните последици, така што ќе ми простиш, ќе ми преминеш и нема да ме казниш. „Сите“ – односно: – „малите“: ситните и незначителните, – „големите“: сериозните и многубројните, – „првите“: најрано сторените, – „последните“: најновите, – „јавните и скриените“: сè, вклучувајќи го и она што го знам и што не го знам, и она што само Ти го знаеш.

http://www.sunnah.global/hadeeth/mk/show/5470